

Tuomas Peltola

Villen mahtavat seikkailut

Tuomas Peltola

Villen Mahtavat Seikkailut

Omistettu Käpylän TOI-luokkien aikuisille ja lapsille.

© 2020 Tuomas Peltola

Kustantaja: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2585-6

Ville ja kadonnut patsas

Olipa kerran Ville, joka asui puisessa kerrostalossa kaupungin laidalla. Ville piti eläimistä ja musiikista, mutta erityisesti hän oli kiinnostunut patsaista. Hänen lempipatsaansa sijaitsi koulumatkalla, kirjaston vieressä varjoisassa syvennyksessä. Ville pysähtyi ihailemaan patsasta joka päivä matkalla kouluun, jossa hän kävi kahdeksatta luokkaa.

Eräänä keväisenä päivänä matkalla kouluun, Ville päätti taas pysähtyä ihailemaan patsasta. Toki hieman kauempaa, kuten aina ennenkin. Olivathan patsaat suuria ja hieman pelottavan oloisia. Tänä aamuna Ville ei kuitenkaan nähnyt patsasta kadulta. Hitaasti hän lähestyi syvennystä. Patsas oli kuin olikin poissa. Vaikka Villellä oli jo kiire kouluun, päätti hän kysyä kirjastosta, minne patsas oli hävinnyt.

Villen astuessa sisään kirjaston aulaan, hän huomasi intiaanin seisovan aulan nurkassa. Intiaanilla oli ruskea puuvillapaita sekä iso värikäs sulkahattu. Sellaista Ville ei ollut ennen kirjastossa nähnytkään. ”Ehkä intiaani tietäisi mihin patsas on hävinnyt?” Ville mietti. Niinpä hän rohkaisi mielensä, ja kysyi olisiko intiaani nähnyt minne patsas on lähtenyt.

”Niittyä kohti lähti patsas. Aamun koittaessa lähti hän.” Näin vastasi intiaani, ja alkoi yhtäkkiä tanssimaan aulassa sijaitsevan pensaan ympärillä. Villen mielestä tanssi näytti aika ajoin jopa villiltä. Kuin salaman iskusta alkoi ulkona satamaan. ”Lähde poikani etsimään patsasta”, sanoi intiaani. Niinpä Ville astui sateeseen ja lähti kulkemaan kohti läheistä niittyä metsäistä polkua pitkin.

Metsän keskellä Ville alkoi kuulla musiikin ja ilotulituksen ääniä. Rakettikin jo paukahti taivaalla. Niityn laidalle saavuttuaan Ville näki ison esiintymislavan sekä sangen erikoisia muusikoita soittamassa. Kaikki soittajat olivatkin majavia. Basso soittava majava huomasi Villen saapuvan, ja tuli ihmettelemään voisiko hän kenties auttaa Villeä.

Ville kysyi, olivatko majavat nähneet patsasta ja mitä ihmettä he täällä metsän keskellä musisoivat. ”Me harjoittelempa tämäniltaista konserttia varten, tietysti. Kaikki metsän eläimet ovat luvanneet tulla kuuntelemaan. Patsas kyllä kävi täällä, mutta se jatkoi matkaansa jäiselle järvelle.” Niin Ville jatkoi matkaansa polkua pitkin, joka alkoi muuttua askel askeleelta yhä enemmän lumiseksi.

Saavuttuaan lumisen järven rannalle Ville oli ihmeissään. Eihän täällä näkynyt yhtään ketään. Silmäkulmassaan Ville kuitenkin huomasi pientä liikettä. Ville hiipi lähemmäksi ja huomasi lumessa pienen kissan, joka ujosti vilkutti Villelle. "Hei kissa, mitä sinä täällä teet? Minä etsin patsasta, olisiko sitä näkynyt täällä päin?" kysyi Ville.

"Minä olen kissa ja nimeni on Preciosa. Vilkutan, koska haluaisin saada lisää ystäviä. Patsas olisi halunnut olla ystäväni, mutta hänen täytyi jatkaa matkaa kohti luonnonsuojeluetta", kissa vastasi. Ville sanoi, että hän voisi olla myös kissan ystävä. Hänen täytyi kuitenkin löytää ensin patsas, joten Ville jatkoi matkaa kohti suojeltua metsää. Heti polulle päästyään alkoi lempeä tuuli leyhyttämään hänen hikistä otsaansa.

Ja niin saapui Ville luonnonsuojelumetsän äärelle. Erään puun oksalta alkoi kuulua hilpeää laulua. Siellä Ville näki valkean linnun, jolla oli hieman mustaa selässään. Ville ei tunnistanutkaan lintua, joten hän päätti kysyä kuka lintu on. ”Minä olen Pulmunen. Olen muuttolintu ja asun osan vuodesta täällä metsässä ja osan vuodesta etelän lämpimässä.”

Pulmunen kertoi myös nähneensä patsaan matkalla kohti joella sijaitsevaa patoa. ”Voi että, eikö tämä matka lopu ollenkaan” Ville ajatteli. Hän kuitenkin päätti jatkaa matkaa kohti patoa. Villen lähestyessä jokea, alkoi padolta kuulua tasaista kuminaa.

Padolla Ville näkikin majavan työn touhussa. Se pureskeli puita innokkaasti poikki ja lisäsi niitä padon katolle. ”Patsastako sinä etsit?” kysyi majava. ”Patsas on täällä minun luonani lepäämässä, kun hän kyllästyi seisomaan kirjaston edessä”. Ja niin patsas saapui padon syvyyksistä tervehtimään Villeä.

”Tulen kyllä ensi viikolla takaisin. Halusin vain saada uusia ystäviä, jotka ei minua pääse tapaamaan kirjaston eteen. Ja myös halusin hetken levähtää täällä majavan kanssa. Että nämä muinaiskreikkalaiset muotoni pysyisivät kunnossa myös jälkipolvia varten.” Villelle tämä toki sopi, olihan hän vihdoinkin selvittänyt minne patsas oli kadonnut. Niin Ville lähti samaa reittiä takaisin koululle, olivathan oppitunnit varmaan jo alkaneet.

Villen mahtavat seikkailut koostuu kolmesta lyhyestä tarinasta, jotka on alunperin kirjoitettu aistisaduiksi kehitysvammaisille lapsille käytettäväksi koulussa. Sopii myös muille alakouluikäisille lapsille. Koronakevät on treemana tarinan edetessä.

9 789528 025856

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi